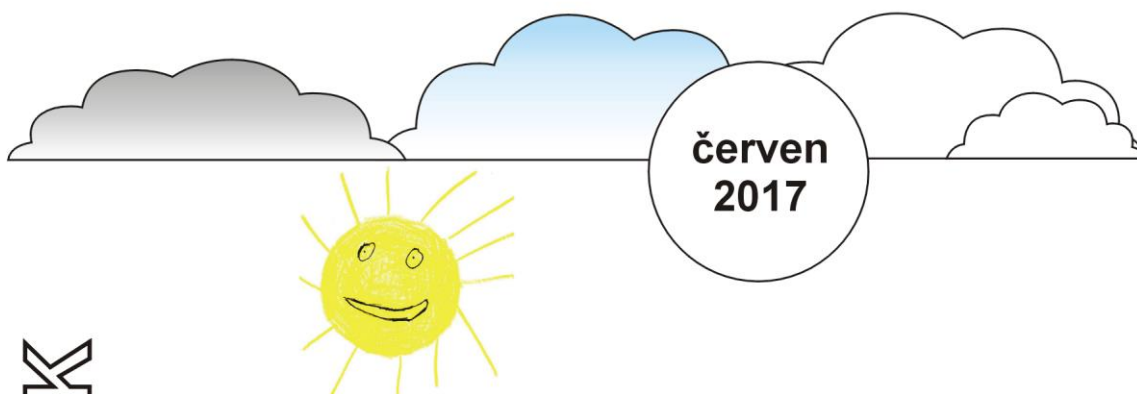

Starohobezský

S L O N



K

Í

N

D

O

V

Ú

Tak jsme se dočkali. Poslední číslo našeho školního časopisu je tady. Desetkrát jsme se setkali, abychom si předali informace, poučili se a hlavně se pobavili. Snad se nám to aspoň částečně podařilo, neboť nikdo není dokonalý. Ani Slon. Ale vás už jistě pálí školní lavice a vidíte se na prázdninách. Zasloužíte si je všichni, ať už budete odcházet 30. června s vyznamenáním, nebo se známkami, které příliš k chlubení nebudou.

Každopádně si odpočiňte a prožijte zajímavé prázdninové dny.

Dávejte na sebe pozor, protože já se na vás budu v září těšit.

Nepředbíhejme však, protože nyní je červen a před námi

dvouměsíční volno. Hezké prázdniny!

Slon

Poděkování do školní kuchyně

V týdnu od 22. do 26. května došlo k zajímavému experimentu. Vařilo se totiž na přání deváťáků. Sestavili si jídelníček nejoblíbenějších jídel, které jim paní kuchařky uvařily. Takže jsme mohli pojíst tresku s brokolicí, špagety, výpečky s bramborovými knedlíky a se zelím, nudle s ořechy a svíčkovou. Deváťáci posílají do kuchyně následující poděkování:

*Milé paní kuchařky,
děkujeme za úžasný nápad navrhnout si vlastní týdenní jídelníček. Jídla nám moc chutnala. Jedli jsme totiž navíc s pocitem, že jsme se u výběru jídel vůbec nehádali. Bude se nám po Vás stýskat a také po tom, jak jste nám úžasně vařily.
Máme Vás rádi*

9. třída



Školní výlety

6. třída

Většině šestáků se výlet líbil. Nejlepší byla Ďáblova zadnice, ale rozhledna byla taky dobrá. Pod rozhlednou se daly koupit suvenýry, dobroty a mohli jsme se tam i podepsat. Z rozhledny byl krásný výhled. Když jsme šli k Ďáblově zadku, viděli jsme mnoho rybníků a slyšeli kvákání žab. U kamene jsme posvačili a mohli jsme i na tento vzácný kamenný útvar vyšplhat. Cestou domů se trochu zranili mí dva spolužáci, ale i oni si náš výlet velmi užili.

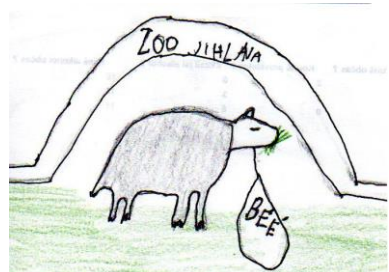
Karel



7. a 8. třída

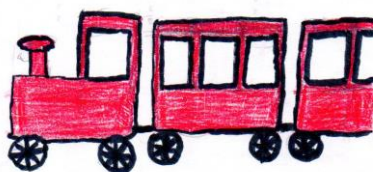
Náš společný výlet se uskutečnil v Jihlavě. Nejdříve jsme navštívili šatlavu a strašidelné bludiště. Matěj tam bafl na paní učitelku třídní, ale ona to ustála. V šatlavě byly nejzajímavější mučicí nástroje, které na sobě prakticky vyzkoušel Denis. Pak jsme měli rozchod po náměstí, kde jsme nakupovali a někteří i krmili holuby. Následovala zoo. Oblíbený dětský koutek byl zaplněný dětmi a největší fronta se stála na tobogán. A zvířata? Byla ve výběhu, takže jsme jich viděli opravdu dost. Zajímavé bylo, že přímo před námi se porvali vlci. V zoo bylo tradičně moc fajn a celý výlet se velmi povedl.

sedmáci



9. třída

Ve středu 14. 6. jsme brzy ráno vyrazili do Znojma. Po příjezdu jsme měli hodinový rozchod a většina z nás se šla nasnídat. Poté nás přivítala milá průvodkyně v místním podzemí. Zde jsme se dozvěděli, k čemu bylo podzemí využíváno a že bylo



objeveno vlastně díky náhodě. V podzemí jsme viděli mnoho zajímavých postav. Potom jsme si sedli do vláčku, který nás vozil městem. Měli jsme několik zastávek u krásných vyhlídek na město. Následoval další rozchod na oběd a ve 14 hodin jsme odjžděli ze Znojma domů.

Tomáš

Výlet s panem farářem

V Kostelním Vydří to bylo super. Ráno jsme se sešli v 7,45 hodin na autobusovém nádraží v Dačicích a vydali se na cestu do Vydří.



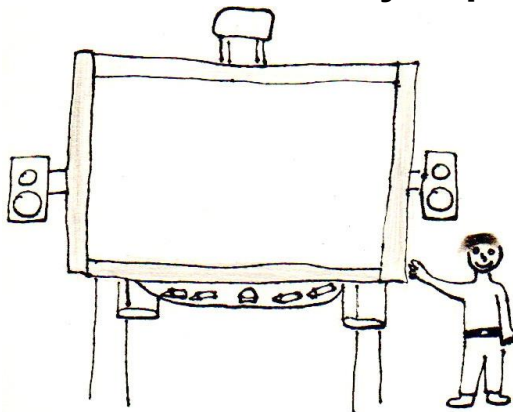
Po příchodu do Vydří jsme šli na mši a pak jsme plnili úkoly, za které jsme dostávali žetony. Za ty jsme si mohli potom něco koupit.

O půl jedné hry skončily a šlo se do kostela na modlitbu.

Potom jsme vyrazili zpátky do Dačic a odtud jel každý domů.

Vašek

Prezentace závěrečných prací



- Ondra:** Jsem rád, že to mám konečně za sebou. Mluvil jsem ale dost potichu. Ostatní práce se mi líbily, ale jak jich bylo hodně, tak se mi chtělo spát.
- Eva H.:** Musela jsem si dát vlasy do culíku, protože když jsem nervózní, tak mám ve zvyku si s nimi hrát. Myslím si, že každý se ze své práce něco naučil. Jsme rádi, že už to máme za sebou.
- Tomáš:** Bylo dobré, že nás to připravilo na seminárky na SŠ, ale bylo s tím docela dost práce, tedy až na tu prezentaci. Doufám, že to zůstane i pro další ročníky.
- Kristýna:** Pro mě to bylo strašné trauma, ale když jsem to odprezentovala, tak se mi strašně ulevilo. Práce mých spolužáků se mi velmi líbily, hlavně od Nikči a Evy.
- Vašek:** Jsem rád, že to mám už konečně za sebou. Nejvíce mně u prezentace vadila nervozita. A taky to, že kolem mě pořád lítala nějaká moucha. Konečně to mám z krku.

- Jirka:** Mám z toho smíšené pocity. Štve mě, že jsem zklamal paní učitelku třídní. Z prezentací se mi nejvíce líbila ta Tondova.
- Matěj:** Jsem rád, že je to za mnou. Skoro celý den jsem byl v pohodě, ale co zaznělo moje jméno, tak jsem hodně znervózněl. Podle mě ten můj přednes nebyl moc dobrý, a proto se netěším, až přijde za námi paní ředitelka s výsledky.
- Toník:** Tak a už je to za námi. Mnohým z nás se ulevilo, protože už se nemusíme o práce starat. Na druhou stranu to sedmáci a osmáci vzali docela vážně. Upřímně jsem očekával nějaké „hezké“ obličej, co na nás budou dělat. Se svým výstupem nejsem moc spokojený, protože když zaznělo moje jméno, tak jsem si vzpomněl na přijímací zkoušky a začal jsem být třikrát nervóznější. A myslím, že se mi i trochu klepal hlas. Ale prezentace mě zachránila, protože jsem si na ní nechal záležet. Myslím, že je to dobrá zkušenost do budoucna.
- Robin:** Jsem rád, že už to mám z krku. Určitě to byl dobrý trénink na střední školu. Já si myslím, že se mi to moc nepovedlo. Byl jsem strašně nervózní a hrozně se mi pletl jazyk. Líbila se mi Michalova práce.
- Michal:** Konečně jsme se tohoto projektu zbavili. Pro mě bylo nejobtavnější to, jak jsem si musel sám sehnat dostatek informací a poté je uvést v textovém programu. Jenže pak jsem to musel dát do prezentace, což mě vůbec nebavilo. A nelíbilo se mi, jak jsem přednášel. Myslím si, že toto byl můj nejhorší projev, jaký jsem kdy měl.
- Nikča:** Den před tím a ten den, kdy byla prezentace, jsem byla hrozně nervózní. Nakonec jsem to nějak odkoktala a ulevilo se mi. Nejvíce se mi líbily práce Tomáše, Kristýnky a Evy.
- Rost'a:** Jsem rád, že to je za mnou. Je to dobrý trénink na střední a na vysokou školu. Doufám, že budu mít možnost se příští rok na budoucí deváťáky podívat.

Sedmáci a osmáci prezentaci pozorně sledovali...

Honza: Něco se mi líbilo a něco ne. Některé věci byly velmi zajímavé. Těším se už na další rok.

Barbora: Bylo to hezké, ale nejvíce se mi líbila Kristýnina práce, protože to bylo o zvířatech a já mám zvířata ráda.

Eliška: Prezentace závěrečných prací se mi moc líbily. Myslím si, že se jim to velmi povedlo.

XXX: Nejvíce se mi líbila Vaškova práce. Ale i ostatní to měli dobré. Nelíbilo se mi, že se na to někdo vykašlal.

Matěj: Bylo to hezké, líbila se mi Vaškova prezentace o zbraních. Některí deváťáci byli struční a jiní se rozpovídali.

Anna: Bylo to fajn.

XXX: Byli moc šikovní, líbilo se mi to. Ale netěším se na příští rok.

Eliška: Všechny prezentace se mi líbily, ale nejvíce mě zaujala ta o chráněných zvířatech.

Denis: Nebyl jsem tam.

Petr: Dost zajímavých témat, bylo to dobré. Ale dlouhé.

Kačka: Prezentace se mi líbily, tedy až na nějaké výjimky.
Alespoň jsme se dozvěděli něco navíc.

Daniela: Všechny práce mě zaujaly, ale asi nejvíce práce Michala o lékařství.
Rozhodně to pro mě bylo přínosem a vím, co mě za rok čeká.

Kammy: Deváťáci to měli připravené a zajímavé, ale netěším se,
až to bude čekat za rok nás.

Aleš: Všechny prezentace se mi líbily, nejvíce ta o zbraních. Nejhorší bylo,
že jsme třídu po ukončení akce museli uklízet.

XXX: Všichni tu prezentaci měli dobrou až na několik výjimek.

Pan Inkognito: Bylo to fajn. Netěším se, až to budeme za rok dělat my. Líbila se mi
Vaškova práce a Tonda to měl taky zajímavé.

Poděkování za organizaci Dne dětí

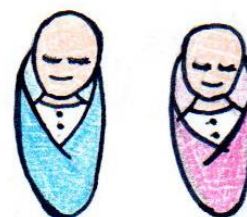
Byla jsem požádána, abych jménem všech paní učitelek poděkovala deváťákům za to, že z vlastní iniciativy připravili a úspěšně zrealizovali akci pro děti z celé školy. Oslava Dne dětí se rozhodně povedla a naši nejstarší žáci si dali záležet, aby jejich mladší kamarádi byli spokojeni. Takže, deváťáci, paní učitelky vaši zajímavou a vzorně připravenou akci ocenily a ještě jednou děkují.

JC

Jak se žije dvojčatům a s dvojčaty

Matěj: Žije se skoro stejně jako normálně. Jen je více oblečení a jsou větší výdaje. To, že máme ve stejný den narozeniny, mi vůbec nevadí. Výhoda na základní škole je, že máme prověřené informace. A taky sestře někdy pomáhám s učením. Občas se nám stalo, že se nás mamka na něco zeptala a my jsme odpověděli úplně stejně.

Kristýna: Pro mě je to úplně to samé jako s normálním sourozencem. Jen jsme ve stejné třídě a ve stejném věku. Vždy mi pomůže, když si nevím rady. Ale když něco musíme platit ve škole, tak je to dvojnásobek.



Maminka dvojčat: Když jsme se dozvěděli, že budeme mít dvojčata, měli jsme dvojnásobnou radost. Přála jsem si kluka a holku. A jak se žije s dvojčaty? Někdy to bylo hodně divoké. Protože to všechno bylo dvakrát a najednou. Třeba když jim rostly zoubky. Nebo když byli nemocní. Anebo když začali povídat. To se vždycky předháněli, kdo to řekne dříve. Prostě mazec. Jako malí si spolu Kristýnka a Matěj moc vyhráli. Neprali se, ale komu dělali naschvály, to jsem byla já. Když jsme šli na procházku, tak se za chvíli rozutekli. Jeden utíkal napravo, druhý nalevo a strašně se tomu smáli. Nebo chtěl jeden zůstat doma a druhý chtěl jít ven. Večer před spaním jsme jim četli pohádky. Jedno dítě chtělo, abych četla, druhé dítě zase protestovalo, že je to nuda, a ať už nečteme. Nikdy nezapomenu na zážitek, který jsme měli v den, kdy naši malí slavili své druhé narozeniny. Přijela k nám naše babi a dovezla dárky. Matějovi traktor a Kikče jako jediné vnučce v naší rodině kočárek. Matěj ale začal brečet, že chce taky takové vozítko, aby v něm mohl vozit svá auta. A tak jsme museli jet druhý den koupit kočárek. My jsme doma museli mít všechny hračky dvakrát. Aby u nás nebyl pláč, ale radost a smích. Teď, když už jsou

naše dvojčata velká, tak na všechno vzpomínáme. Jsme s manželem rádi, že je máme.

Dum vivimus vivamus

Já si myslím, že kdybych šel do ulic a zeptal se několika lidí, tak by mi nikdo nedokázal slova Dum vivimus vivamus přeložit. A to je jasný důkaz toho, že dokud žijeme, tak se neustále učíme. Učíme se ve škole, na brigádě a taky v práci, kde se třeba musíme učit pracovat s novými stroji.

Myslím si, že by si měl každý člověk, který je v dětském věku, nějak ublížit, aby se poučil. Podle mě dítě, které si nic nezlomilo, neprožilo pořádné dětství. Děti by si měly své dětství užívat, udělat nějaký malý problém, lézt po stromech, kopat do balonu a přitom rozbít sousedovi okno. Můj názor je takový, že by přesně takto mělo vypadat správně prožité dětství. Bohužel dneska je to tak, že děti ani nechtějí být venku. Raději sedí doma u svého počítače. Podle mého názoru si takové dítě nemůže své dětství ani pořádně užít, když je stále zalezlé doma a nic jiného než počítačové hry ho nezajímá.

Z dětství se přeneseme k pubertákům, kteří by měli zažít své první lásky a měli by se pomalu učit, jak se chovat k holce nebo klukovi. Měli by i ochutnat alkohol, ale v minimálním množství. A co je nejdůležitější: měli by se co nejvíce vzdělávat, protože v poslední době vyžaduje každý zaměstnavatel dobré vzdělání. Když jsem začal mluvit o těch láskách, tak by si měli všichni prožít i první rozchody, první smutek a bezmoc. Však on se z toho puberták brzy oklepe.

Až budeme ve věku dvaceti až pětadvaceti let, tak bychom měli protancovat noc a následující den v práci nebo ve škole vydržet. Tento věk je podle mě ideální k tomu, abychom si svůj život náležitě užívali. Pro lidi tohoto věku je všechno legální, a tak si můžeme svoje večery prodloužit nějakou zábavou. Podle mě je hloupost se v tomto věku vázat svatbou nebo dítětem. Tento věk si máme užít a do smrti na něj vzpomínat. Až budeme starší, tak je dobré se usadit, založit rodinu a to v tu dobu bude náš hlavní smysl života.

Když si to tak shrneme, tak by měl člověk zažít nějaké pády, aby se poučil, měl by chodit na zábavy, aby se pobavil a hlavně nesmí zapomenout na vzdělání, které je velmi důležité. A hlavně by měl pocítit lásku.

Rost'a

Žijeme jen jednou, a tak si myslím, že bychom toho měli zažít co nejvíce. Radost i smutek, protože všechno zlé je k něčemu dobré. Říká se, že v životě jsou důležité peníze. Ale to já si nemyslím. K čemu mi budou miliony, když nebudu šťastná? Můžu být chudá, ale šťastná, je to prostě o tom, jak si to člověk zařídí. Je jen na nás, jak se k životu postavíme. Život je těžký, ale stojí za to ho žít.

Eva H.



9. třída se loučí



Michal:

Děkuji za ta krásná léta, která jsem tu se všemi strávil. Děkuji za spoustu zábavy, kterou jsem tu zažil. Děkuji celému pedagogickému sboru, protože bych bez něj nebyl tam, kde jsem teď.

Vašek:

Bude se mi po této škole trochu stýskat. Zažil jsem tu spoustu dobrých i špatných věcí. Ale nejvíce se mi bude stýskat po školní jídelně a po paní kuchařkách. Protože jsem se nikde tak dobře nenajedl jako tady. A taky bych chtěl poděkovat učitelkám, že to tu se mnou vydržely.

Tomáš:

Ahoj, bylo to tu celkem dobré, trochu se mi bude stýskat po spolužácích. Ale více se těším na střední a na nové zážitky.

Ondra:

Chtěl bych se rozloučit s lidmi z naší základní školy a ještě poděkovat paní učitelkám.

Eva H.:

Chtěla bych se rozloučit, bude mi to tady chybět, ale chci otevřít nové dveře života. Tak ahoj a chovejte se slušně.

Rost'a:

Mám smíšené pocity. Na jednu stranu jsem rád, že jsem se vypracoval a dostal se na vysněnou školu, na druhou stranu vím, že mi moje třída bude chybět a že si určitě 30. 6. pobrečím.

Robin:

Bude se mi stýskat. Ale je čas na změnu. Určitě těch devíti let tady nelituji. Zažili jsme spolu spoustu zábavy a tento kolektiv se mi nechce opouštět. Děkuji pedagogickému sboru za to, že to všichni těch 9 let přežili. Všem moc děkuji.

Kristýna:

Z této školy se mi nikam nechce. Bude se mi strašně stýskat po mé třídě. Ale i po osmém ročníku. Bude se mi stýskat hlavně po Niky a Petě. Děkuji naší třídě za krásné vzpomínky, celému učitelskému sboru za to, že na nás všichni byli hodní, i když jsme zlobili. A děkuji i rodičům, že mě na tuto školu dali.

Evča K.:

Bylo to tu dobré i špatné, ale hlavně hodně srandy. Bude se mi stýskat po kamarádech a po spolužácích. Děkuji za to, co mě škola naučila, i když mě to nebavilo. Ale v životě se to hodit bude. Loučení bude asi těžké, ale nějak to zvládnout musím. Odejít se mi ale moc nechce.

Jirka:

Takže toto jsou má poslední slova na základce. Nebylo to tu špatné, byli tu super lidi a dost dobří kámoši. Děkuji všem učitelkám, že se mnou měly trpělivost. Bude mi scházet několik lidí.

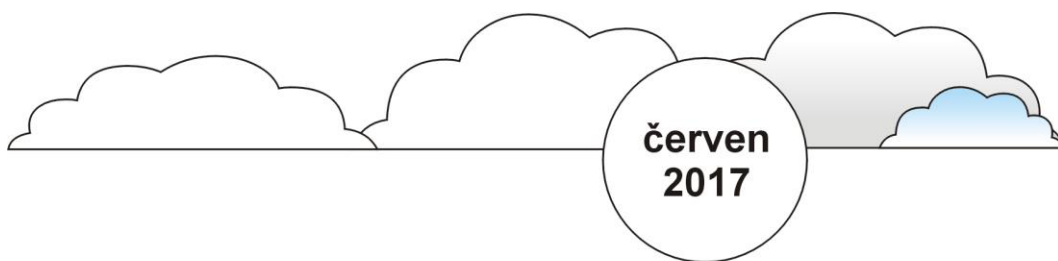
Nikola:

Dost mi to tu bude chybět. Zažila jsem tady spoustu zábavy. Už jsem jednou zažila, jaké to je opustit tuto školu, a byla jsem z toho hodně špatná. Víím, že to nechci prožít znovu, ale nic jiného mi nezbyvá. Proto bych ráda poděkovala celému pedagogickému sboru za to, že to se mnou zvládli a hodně věcí mě naučili. Na školu budu často vzpomínat a bude mi moc chybět. Děkuji za to, že jsem v této škole mohla být.

Tonda:

Já bych chtěl poděkovat všem, kdo s námi měli hodně práce, úsilí a nervů. Budu na své učitele a učitelky rád vzpomínat. A nesmím zapomenout na třídu, kterou jsem si stoprocentně užil. Chtěl bych všem poděkovat za zážitky a zkušenosti. Děkuji.





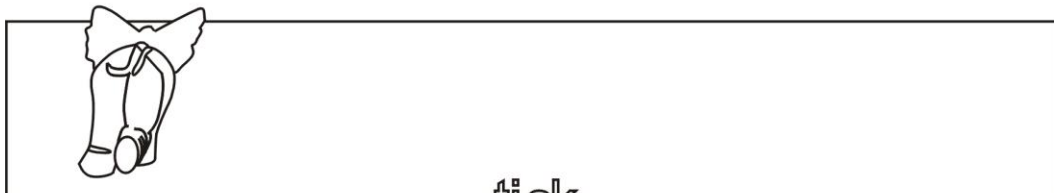
P o z v á n í

Žáci a žákyně 9. ročníku zvou své kamarády a příznivce na slavnostní předávání vysvědčení, které se uskuteční v pátek 30. června v zasedací místnosti obecního úřadu.

Začátek je v 9 hodin a všichni jste srdečně zváni.



Prázdniny!
Prázdniny!
Prázdniny!
Prázdniny!
Prázdniny!



tisk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí
e-mail: skola.hobzi@dac.cz
www.skolahobzi.cz